

[Stauning.]

Kreds, som rakker ned paa Arbejderne, som taler om de fordringsfulde Arbejdere. Statsministeren er sikker paa deres Bifald, naar han taler om, at Arbejdernes Løn skal nedsættes, og at Antisocialisme er det rigtige politiske Program, han har dem i sin Hær, derom er der ingen Tvivl. De er med dér, hvor der raabes: Ned med Arbejderne. De kender jo helt andre Metoder til at skaffe sig behageligt Udkomme paa end ved at arbejde.

Jeg tror, at Bankernes Ledere handler vel i at se deres Folk bedre an, end de har gjort, ved at være mere kritiske, naar de indlader sig i Forretningsforbindelser, end de i mange Tilfælde har været. En sort Bog over Kæltringer kunde saaledes være en Nødvendighed for Bankverdenen her i Landet.

Men det er jo ikke Kunderne alene, der har Skylden. Naar jeg vender mig fra Kundernes Kreds til Bankledernes Kreds, saa er der unaegtelig ogsaa mørke Pletter i Billedet. Hvad der er præsteret af Misbrug i Landmandsbanken fra Bankledelsens Side, er til Dels kendt, det er ingen Hemmelighed, en stor, omfangsrig Betænkning fra Bankkommissionen gav i hvert Fald et Udpluk af de sjofleste, gemeneste Svindlerier, som man kan ønske sig. Men ikke blot Landmandsbanken, et halvt Hundrede andre Banker har jo haft om end mindre saa dog for manges Vedkommende i hvert Fald ganske lignende triste Erfaringer.

Og nu Privatbanken. Den har i de syndefulde Aar ogsaa vist en letsindig Fløthed med betroede Midler. En Bank af den Størrelse, som her er Tale om, kan ikke tabe 100 Mill. Kr., som den har tabt, uden at Lederne har et uhyre stort Ansvar derfor. I denne Banks gamle Ledelse var der ligesom i gamle Dage i Landmandsbanken en stor Mand i Spidsen, en Mand, der ikke taalte ret mange Ord, hverken fra Kunder eller fra andre, en Mand, der var stor i Slaget, det var jo ikke hans Penge, der rutedes med. Det var en Mand, som ligesom i Landmandsbanken mente, det var rimeligt, at han personlig ledede ikke blot Banken, men talrige andre Virksomheder. Han var Deltager i Ledelsen af en Mængde af de Virksomheder, som Banken finansierede.

Det er en uhyre skæbnesvanger Frem-

gangsmaade. Den finansierende Banks Leder bør være helt uafhængig af den, der er hans Kunde, og det er han ikke i samme Øjeblik, han selv gaar ind i Ledelsen af Fabrikker eller Dampskibsselskaber, eller hvad det nu er, som Medlem af Bestyrelsen, maaske endog som Formand. Naar han selv disponerer dér, kan det være til Skade for Banken, han er ikke uafhængig, naar Spørgsmaalene derefter kommer til at foreligge hos ham som Bankens Leder.

Men til Afhængighedsspørgsmaalet, som naturligvis er det ganske overvældende vigtige, kommer desuden Spørgsmaalet om Tid og Kræfter. Selv for en stor Mand som Førstedirektøren i Privatbanken er det alligevel kun menneskeligt, hvad han er i Stand til at overkomme.

Men han havde ingen Anfægtelser, hverken overfor det ene eller det andet Misforhold. Da der for et Par Aar siden blev foretaget en Optælling af, hvem der og hvor mange der havde Sæde i Aktieselskabers Bestyrelser, viste det sig, at de, der kom i Spidsen, var Privatbankens Førstedirektør og en kendt Grosserer. De sad hver i 45 Aktieselskabers Bestyrelser foruden i deres egen Forretnings Ledelse. Jeg skal ikke spille Ord paa denne Kendsgerning, den taler ganske for sig selv. Man bør ikke undres over Forløbet af Privatbankens Forhold, men man venter, at de, der har Ansvaret ved at have handlet saaledes, som her er handlet, nu melder sig og tager deres Ansvar.

Som jeg sagde, havde denne Privatbankdirektør en Konkurrent i Antallet af Ben. Det var en kendt Grosserer, som ogsaa havde 45 Hverv, og han udnævnte den nu afgaaede Handelsminister til Medlem af Landmandsbankens Bankraad trods den Advarsel, som Erfaringerne gav ham. Ja, maaske er sliq Moral forklarlig. Naar en Direktør i Nationalbanken, oven i Købet paa Trods af Oktrojens Ord, kan deltage i Forretningsvirksomhed, saa forstaar man, at andre hælder til den samme Moral, som han altsaa her anviser. Jeg henstiller til den nye midlertidige Handelsminister at oplyse, hvorvidt han finder det stemmende med Oktrojens Ord, at den ene Nationalbankdirektør er indtraadt i et Aktieselskabs Bestyrelse, og at han desuden er den faktiske Indehaver af en Skrædderi-